

ὅτι δὲν ἠδύνατο τόσον εὐκόλως νὰ ποφαισίσῃ.

Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς προσέθετεν αὐτῇ ἀπαράμιλλον χάριν εἰς τὰ ὅμματα σύμπαντος τοῦ κοινοῦ τοῦ Βλιδάχ· ἐπὶ τοῦτῃ διεκρίνετο αὕτη πάντων τῶν λοιπῶν κατοίκων, προθυμοποιουμένου ἐνὸς ἐκάστου νὰ φανερώσῃ τῇ ὥραίᾳ Ἰτσα τὸν θαυμασμόν του, τὴν δὲ καρδίαν καὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς, εἰ δυνατόν, νὰ κατακτήσῃ. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτο τόσῳ εὐκόλῳ, ἀλλ' ἀπῆρτετο πρὸς τοῦτο πλέον ἢ πλούτος, κοινωνικὴ τάξις, νεότης. Ἐλεγε δὲ ποτε αὕτη ἡ Ἰτσα, ὅτι ὁ ἐκλεκτός της πρὸ πάντων ἔδει νὰ διαφέρῃ τῶν λοιπῶν· ἀλλὰ πῶς; τοῦτο οὐδεὶς ἠδύνατο τόσῳ εὐκόλως νὰ συμπεράνῃ.

Πολλάκις ἤδη προσεφέρθησαν αὐτῇ κάλλιστοι γαμβροί· ἀλλ' ἡ Ἰτσα ἐκαστοτε ἀνυψοῦσα τοὺς ὤμους ἀπεποιεῖτο, μεταξὺ δὲ τούτων καὶ εἰς τινα Ἀγῶν πανθομολογουμένως πλούσιον.

— Μπα! διατί νὰ ὑπανδρευθῇ; ἀπῆντησεν ἡ κόρη.

— Διὰ νὰ ἔχῃς σύζυγον ἀγαπῶντά σε καὶ δυνάμενον νὰ σοὶ παρέχῃ ἀπάσας τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ἀναπαύσεις τοῦ βίου, καὶ πρὸς τούτοις τὴν τιμὴν, ὅτι θὰ καταικῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἐνὸς Ἀγῶ.

— Τοῦτο λέγεις τόρᾳ, ἀλλ' εἰμαι πεπεισμένη, ὅτι ἐὰν παρεδεχόμην τὴν πρότασίν σου ἤθελες πάραυτα μεταμεληθῆ, διότι μὲ ἐνυμφεύθης. Διότι, ἐν πρώτοις, εἰμαι πολὺ χαϊδευμένη καὶ μαλακῇ, οὐδέποτε δὲ θὰ ἔφερον ὕδωρ καὶ κανσόξυλα, οὐδὲ σίτον θὰ ἤλεθον, οὐδὲ τὸ βουρνούζιον σου θὰ ὕφαινον.

— Δὲν σημαίνει τοῦτο τίποτε· δύνασαι νὰ κάμῃς τὸ πᾶν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, διότι σὺ μέλλεις νὰ γίνῃς βασίλισσα τῆς σκηνῆς μου, καὶ αἱ τρεῖς ἀλλοὶ μου σύζυγοι ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν σὺ θὰ καταφρονῇς.

— Ἐὰν ποτὲ ἐμελλον νὰ ὑπανδρευθῶ, δὲν θὰ ἐπετρέπετο οὐδεμίαν ἄλλην γυναῖκα νὰ ἔχῃ ὁ σύζυγός μου πλὴν ἐμοῦ.

— Ἐστὼ· ὑπέλαβεν ὁ Ἀγῶ. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἀποβάλλω τὰς γυναῖκάς μου, τὰς δ' ἐργασίας θὰ κάμω διὰ τινος Αἰθιοπίδος.

— Δὲν ἀρκεῖ ὅμως τοῦτο· θέλω νὰ εἰμαι ἐλευθέρᾳ ὡς εὐρωπαϊά, νὰ ἔρχωμαι μαζὺ σου εἰς τὸ Βλιδάχ· προσέτι δὲ εἰς τὴν σκηνὴν νὰ μὴ μένω μόνη, ἀλλ' ὁσάκις ἐπιθυμῶ νὰ καλῶ τοὺς φίλους μου.

— Τοὺς φίλους σου νὰ καλῇς; ἤξεύρεις καλῶς ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν· τί θὰ ἔλεγον δι' ἐμέ;

— Τί σὲ μέλλει; ἀπῆντησε σκωπτικῶς μειδιῶσα ἡ Ἰτσα, γνωρίζεις βέβαιως κάλλιστα, ὅτι τοὺς φίλους μου, ὡς φίλους δέχομαι.

— Ὁ Ἀγῶ δὲν ἀπῆντησεν.

— Βλέπω τώρα πῶς δὲν εἶσαι ὁ ἀνὴρ, τὸν ὁποῖον ζητῶ, καὶ ἐπομένως οὐδέποτε θὰ ἔζωμεν ἐν ὁμονοίᾳ, εἶπεν ἡ Ἰτσα γελῶσα· ὁ Ἀλλὰχ ἄς εἶνε μαζὺ σου!

— Ὁ Ἀγῶς ἀπῆλθε σιωπῶν καθ' ὁδόν ὁμῶς ἐσχέπετο:

— Αὐτὸ τὸ κορίτσι δὲν εἶνε ὅσα καλὰ του πραγματικῶς· ἓνα ἄνδρα ὅσῳ κ' ἐμὲ νὰ μὴν θέλῃ νὰ ὑπανδρευθῇ! εἶνε τοῦτο δυνατόν; ἀλλ' ἡ ἰδέα νὰ προσκαλῇ εἰς τὴν σκηνὴν μου ἐπισκέψεις ὅταν θέλῃ! Ἀχ! τὰ ἤθῃ ἀλλάσσουν, οἱ καλοὶ καιροὶ παρήλθον· κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκεῖνοὺς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ μοῦ συμβῶσιν αὐτά· ἄλλως θὰ ἐτελείωνον ἐντὸς ὀλίγου μὲ τὴν ὑπερήφανον μικράν. Ὅλας αὐτὰς τὰς γελοίας ἰδέας τὰς χρεωστεῖ εἰς τὴν συναναστροφὴν τῆς μὲ τοὺς σκύλους, τοὺς χριστιανούς, οἱ ὅποιοι καταρραμένοι αἰωνίως νὰ εἶνε. Ἀχ! οἱ καλοὶ καιροί, οἱ καλοὶ καιροί!

— Ἐν τούτοις ὁ ἀξιώτιμος Ἀγῶς παντελῶς ἐλησμόνησεν, ὅτι κατὰ τοὺς πάνυ περιφήμους ἐκείνους καιροὺς, ὁ μὲν πατήρ του ἦτο μόνον ἀπλὸς βοσκός, αὐτὸς δὲ πτωχὸν βοσκόπουλον.

Ἡ Ἰτσα ἐγκαίρως ἠδυνήθη νὰ καταστῇ ἀνεξάρτητος. Κατήγετο ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Οὐλασ-Νάυλς, καὶ ὁ ὀλίγος ποίμνιόν ἔχων πατῆρός της—ἀντ' αὐτῶν ὅμως μεγάλῃν ἀγέλην τέκνων—ἐφόρτωσε κατὰ τινα ὥραίαν πρωΐαν, ὅτε ἡ μικρὰ του κόρη τὸ δέκατον τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἦγε, κάμηλόν τινα μετὰ μικρῆς σκηνῆς, τάπητος καὶ μερικῶν χονδράκων σίτου καὶ ἀσκοῦ ὕδατος, παρέδωκε δὲ ταῦτα πάντα τῇ Ἰτσᾷ, εἰς ἣν εἶπεν ὅτι δύναται νὰ πέλθῃ, ἵνα εὕρῃ τύχην.

— Ὅταν ἀποκτήσῃς ἄρκετὰ χοήματα δύνασαι νὰ ἐπανέλθῃς, καὶ τότε θὰ εὕρῃς χωρὶς κόπον ἄνδρα, εἶπεν ὁ τρυφερός πατήρ θέτων τὴν κόρην του ἐπὶ τῆς κάμηλόν καὶ διὰ τελευταίαν ἔτι φορὰν ἀτενίζων αὐτήν.

— Ὁ Ἀλλὰχ οὕτω θέλει, ἐσχέφατο ἡ Ἰτσα καὶ κατέλιπε χωρὶς ἐγκάρδιον θλῆψιν τὴν πατρικὴν σκηνήν.

Ἡ κάμηλός της ἤρξατο βαδίζουσα ἐν τάχει. Τὴν ἐσπέραν ἐπῆξε τὴν σκηνὴν τῆς ἐπὶ καταλλήλῳ θέσεως, ἐκοιμήθη ἐπὶ τοῦ τάπητός της καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πρωΐαν τὴν πορείαν της ἐως αὐ, ἀφικομένη εἰς τὸ Βλιδάχ, ἀπεφάσιεν ἐκεῖ νὰ μέινῃ. Ἐνταῦθα ἐγνωρίσθη πάραυτα τυχαίως μετὰ τινος νέου Γάλλου ἀξιωματικοῦ, ὅστις εὗρισκεν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ ζῶηρόν της πνεῦμα. Τὴν μετεχειρίζετο μετὰ μεγίστης φιλοφροσύνης, ὥστε αὕτη ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὴν μεγάλην διαφορὰν τοῦ εὐγενοῦς τρόπου, μεθ' οὗ οἱ εὐρωπαῖοι προσφέρονται, πρὸς ἀγαπητὴν γυναῖκα, καὶ τῆς δουλικῆς ὑποταγῆς, ἣν οἱ πατριῶταί της παρὰ τῶν γυναικῶν ἀπαιτοῦσιν. Μετὰ ἀπόδοτον τριῶν ἐτῶν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ προστάτης αὐτῆς, καὶ ἡ Ἰτσα κατ' ἀρχὰς κατεθλίβη ἐπὶ τῇ στερήσει αὐτοῦ, ἐν τέλει ὅμως περηγορήθη διὰ τῆς αἰσιδοῦς πίστεως τῶν ἀνατολιτῶν εἰς τὸ πεπωμένον, ὅτι τοῦτο τῇ ἦτο γεγραμμένον ἀπὸ τὸν Οὐρανόν, διεφύλαξεν ὅμως τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου ἔρωτός της.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ κύριος τοῦ

ἀραβικοῦ καφενεῖου ἐπρότεινεν αὐτῇ τὴν ἀκόλουθον πρότασιν:

— Ἰτσα, εἶσαι ὥραία καὶ ἔχεις γλυκεῖαν φωνήν, τοῦτα τὸ γνωρίζω, διότι σὲ ἤκουσα ἄδουσάν, ὅτε σοῦ ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν σου καφέν. Ἐὰν θέλῃς ψάλλῃς τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ καφενεῖόν μου, θὰ προσελκύσῃς πολλοὺς πελάτας καὶ θὰ σὲ πληρῶνῃ καλὰ.

— Πόσῳ θὰ μοὶ δίδῃς καθ' ἐκάστην ἐσπέραν;

— Θὰ σοὶ δίδω τρία φράγκα.

Τριῶν φράγκων ἡμερησίαν εἰσόδημα, εἶνε πλέον τῶν ὅσων ἔχῃ χρεῖαν μία Αἰθιοπίς· ἡ Ἰτσα ἔσπευσεν μετ' ὀλίγον νὰ συγκατανεύσῃ.

Ἐπεται τὸ τέλος.

#### Εἰς τὸ Γραφεῖον

### Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

#### Ποιοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ἐαδὴ δὲ Μοντεπέν (τεύχη 41) Δρ. 6 [6.60]

«Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας», μυθιστορία Ἐαδὴ δὲ Μοντεπέν (τόμοι 6) Δρ. 7 [8]

«Ἰατροῦ Ἀπομνημονεύματα—Τὸ Περιδέραιον τῆς Βασιλείας—Ὁ Ἀγγέλο Πιτοῦ—Ἡ Κόμισσα Σαρνὺ—Ὁ Ἰππότης τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴκου», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δ' Ὑμᾶ (ἅπαντα συνέχεται) Δρ. 25 [30]

«Παριῶν Ἀπόκριφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰωάννου Ι. Σκυλῶση (τόμοι 10) Δρ. 6 [7]

«Αἱ Ρωσίδες Παρθέναι», ὁ Μιχάηλ Μεντς ἐν Ρώσῳ (τόμοι 2) Δρ. 3 [3.30]

«Παλακαὶ Ἀμαρτίαι», λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου Δεπτ. 60 [70]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου», λυρική Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου Δεπτ. 60 [70]

«Ἰστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», ἀντικεινόμενος τῆς Ρωσσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτημάτων Δράχ. 3 [3.50]

«Αἱ τίμαι γυναικῶν» διήγημα ὑπὸ Amedee Achard Δεπτ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Β' οὐ: Σέργιο Παννί», μυθιστορία θραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δράχ. 2 [2.20]

«Ἐλκοὶ γυμνάδας λευγαί ὑπὸ τὰς θαλάσσας», μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν (τόμοι 2) Δρ. 4 [4.20]

«Υπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley (τόμοι 2) Δρ. 4 [4.20]

«Κοιμώδαι» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]

«Ὁ Γονζάλης Κορδοῦβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτιθεῖσα» μυθιστορία Δρ. 1.50 [1.70]

«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ἐαδὴ δὲ Μοντεπέν Δρ. 1.50 [1.70]

«Τὰ Ἀπόκριφα τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως» μυθιστορία Δρ. 2 [2.20]

«Ἐθελβίνα» μυθιστορία τοῦ Ἀγγέλου Ὁρλέν Δρ. 1.70 [1.80]

«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφαρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανά (τόμοι 2) Δρ. 5 [5.50]

«Αἱ ὑπερβασιλέαις» μυθιστορία ἱστορικὴ, ὑπὸ Γεωργίου Ἐβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γαλά η, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι τρεῖς) Δρ. 5.50 [6]

«Περιοδεία τῆς γῆς εἰς ὀδοῦνκοντα ἡμέρας» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν Δρ. 2 [2.20]

«Ἡ μυσηριαδὴς Συμμορία», μυθιστορία Mary Lafon Δρ. 2 [2.20]

«Μπουμπουλίνα—Ἀρχαῖον», Δράματα Γ. Ἀνδρικοπούλου Δρ. 3 [3.30]